

BIBELEN OG VERDEN

nr. 3 | 2015

**NYT PROJEKT:
BIBLER
TIL DANMARKS
HOSPITALER**

Pia er tidligere kræftpatient:

JEG VILLE GERNE HAVE TALT MED EN PRÆST

Læs også

Hospitalspræster
efterlyser Bibelen

Generalsekretæren:
Vær ikke bekymrede!

Livsmod til kræft-
ramte børn

For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.
ROMERBREVET KAPITEL 8, VERS 38-39

Hospitalspræst Maria Baastrup er ofte blevet tilkaldt for at holde nøddåb. I forbindelse med syge børn melder store og tunge eksistentielle og religiøse spørgsmål sig ofte hos forældrene. Her er Bibelens fortællinger yderst relevante.

FOTO: Les Kaner

Danske hospitaler kalder på Bibelen

Ønsket om bibelsk materiale og salmebøger fra præster og patienter er stort. Men der er ingen penge til at efterkomme ønsket. Det vil Bibelselskabet gøre noget ved

Af Synne Garff, international chef

BÅDE BØRN OG VOKSNE har brug for trøst, håb og lindring, når de er indlagt. Bibelen og Salmebogen er gode redskaber, som bruges aktivt af præster i den danske sundhedssektor. Virkeligheden er dog, at det er svært for præsterne at finde midler til materialerne. Bibelselskabet får derfor ofte henvendelser fra præster over hele landet.

For at få et mere præcist indblik i behovet gennemførte Bibelselskabet interviews med en række præster i sundhedssektoren. Samtidig undersøgte vi, hvilke bøger, der er mest brug for. Herigennem blev det tydeligt, at der

vitterligt er et stort og udækket behov for bibelsk materiale. Bibelselskabet tog desuden kontakt til PRIS - et fagligt netværk for bl.a. sygehus-, hospitals- og hospicepræster, der bekræftede behovet. Det er baggrunden for, at vi nu iværksætter projektet *Bibler til danske hospitaler*.

Stor erfaring med uddeling af bibler

Bibelselskabet har i mange år og med stor succes uddelt bibler og bibelsk materiale til udsatte grupper. Midlerne er fundet blandt selskabets mange givere, og ofte har indsatsen været international. I de senere år er Bibelselskabet i stigende grad begyndt at opleve efterspørgsel på bibler og bibelsk materiale blandt udsatte i Danmark. Derfor kombinerer vi nu den internationale indsats med projekter lokalt i Danmark.

I 2014 havde Bibelselskabet stor succes med uddeling af bibler til fængslede i Mellemamerika, Afrika, Golfen, Østeuro-

Jeg hilser Bibelselskabets initiativ varmt velkomment. Såvel Bibelen som Den danske Salmebog bør være et naturligt tilbud til patienter under deres kontakt med det danske sundhedsvæsen. Guds kærlighed og omsorg er nærværende og kan gennem de stærke og dybe ord støtte, trøste og lindre – også i de faser, hvor livet gør ondt.

OVERSYGEPLEJERSKE RENA KOPP, HERLEV HOSPITAL

pa og Danmark. Knap 3.000 bibler og bibeldele blev uddelt til indsatte i danske fængsler og arresthuse.

Læs i dette nummer af *Bibelen og Verden* om blandt andre de kræftramte børn i Nicaragua og om Pia, der blev kræftsyg og ville have ønsket, hun fik besøg af en præst.

Jeg håber meget, at du vil støtte det nye initiativ, så både store og små patienter på hospitaler, hospicer og psykiatriske institutioner kan få opbyggelige ord i en svær situation. Bibler, børnebibler, genfortællinger, lydbibler og salmebøger vil blive distribueret direkte til præsterne og deres patienter - meget gerne som en julegave.

INDHOLD

Side 4

Hospitalspræst: Unge patienter får et eksistentielt chok

Side 6
Tidligere kræftpatient: Jeg ville gerne have talt om, hvorfor solen står op igen og igen

Leder side 11

Generalsekretær Birgitte Stoklund Larsen
- om bekymringer

Side 13

Nicaragua: Tusind tak for omsorgen

HOSPITALSPRÆST:

Unge patienter får et eksistentielt chok

Religiøse og åndelige spørgsmål fylder meget hos yngre patienter, fortæller hospitalspræst **Maria Baastrup Jørgensen**, der gerne vil kunne give bibler til patienterne

Af Inge Haandsbæk Jensen
Foto: Les Kaner

Det er hårdt for ethvert menneske at blive ramt af alvorlig sygdom. For de unge patienter er det i særdeleshed et chok, når deres livslyst og fremtidsplaner pludselig bliver overskygget af frykten for at skulle ende livet alt for tidligt.

Hospitalspræst Maria Baastrup Jørgensen arbejder med alle aldersgrupper, og hun har haft megen kontakt med yngre patienter - især kræftpatienter. Hun mærker tydeligt deres angst for at skulle sige farvel til livet, bedst som de følte sig udødelige:

"Mens ældre patienter tit er optaget af at klare livets modgang, er de yngre patienter mere

optaget af at forklare. De unge søger efter en mening, og de vender tit blikket indad og spørger om, hvad de selv har gjort forkert: Har jeg tænkt positivt nok? Har jeg spist mine grøntsager og løbet mine kilometer?"

Maria Baastrup Jørgensen henviser til en religionssociologisk undersøgelse, der blev foretaget for knap ti år siden. Her blev det undersøgt, hvorvidt samfundet er blevet gennemsekulariseret, eller om det gamle ordsprog stadig passer: At hospitalet er byens største bedehus.

Undersøgelsens konklusion var tydelig: Særligt de yngre patienter har fokus på religiøse, åndelige og eksistentielle overvejelser, når de bliver konfronteret med alvorlig sygdom. Derfor er det også en gruppe, som i høj grad efterspørger samtaler med præsterne.

Gud er ikke en forsikring

Maria Baastrup Jørgensen mener, at det handler om, at man som ung oplever et stærkt eksistentielt chok over at blive ramt af sygdom:

"Det gør stort indtryk på mig at tale med de

yngre patienter. De ser tilbage på deres liv, og de tænker over store begreber som skyld og afmagt," fortæller hun. Her kan den kristne tro give en ny vinkel på, hvad det vil sige at være et dødeligt menneske:

"Mange har en forestilling om, at Gud er en forsikring mod, at tingene går skævt. Men den bibelske fortælling handler om, at Gud er til stede midt i det lidelsesfyldte liv, og at vi ikke er alene. Den menneskelige lidelse er et livsvilkår, som vi alle møder på et tidspunkt, og Gud har lovet os at være til stede i den lidelse. Det synes jeg bestemt er meningsfyldt."

Bibelen giver et nyt sprog

Maria Baastrup Jørgensen kan træde til og hjælpe eller støtte den indlagte i at finde en mening midt i alt det, der er svært. Her inddrager hun de bibelske fortællinger og bruger dem som en prisme, der kan spejle og bryde patientens egne erfaringer med livet.

I samtalen med præsten bliver det samtidig muligt at etablere et andet sprog end det, der til daglig bruges på hospitalet:

"Ofte bruger sundhedspersonalet et psykologisk, psykiatrisk eller medicinsk sprog over for patienterne. Men i stedet for at tale om depressive træk, svagheder i personlighedsstrukturen eller lignende kan præsten bidrage med et helt andet sprog, hvor der i stedet bliver brugt begreber som barmhjertighed, skyld, tilgivelse og forsoning," fortæller Maria Baastrup Jørgensen.

Lægger sedler ind i Bibelen

Det er patienterne selv, som bestemmer, hvad de gerne vil snakke med hospitalspræsten om. Men derefter er det op til præsten at bringe relevante passager fra Bibelen på banen - og det gør Maria Baastrup Jørgensen gerne:

"Af og til lægger jeg et kort eller en seddel ind et særligt sted i Bibelen, som jeg tænker, patienten kan have glæde af at læse, og den efterfølgende samtale vil som regel tage sit udgangspunkt dér. Det kan også være et skriftsted, vi har talt om sammen, men som de vil få mere glæde af at læse, når de er alene og har ro til at reflektere over nogle ting."

For Bibelen kan være en stærk støtte, når man er indlagt i en længere periode, fortæller hun:

"Jeg vil rigtig gerne kunne give patienterne en bibel, som de kan have for sig selv. Der er rigtig mange og lange timer - især om natten - under en indlæggelse, og her kan det være godt og trøsterigt at have en bibel ved hånden."

I hospitalets kapel kan patienter komme forbi og tale med præsten, deltage i en gudstjeneste eller blot sidde i stilhed og få ro i sindet.

"Der er rigtig mange og lange timer - især om natten - under en indlæggelse, og her kan det være godt og trøsterigt at have en bibel ved hånden"

TIDLIGERE KRÆFTPATIENT:

Jeg ville gerne have talt om, hvorfor solen står op igen og igen

Da Pia Haakonsen fik konstateret livmoderhalskræft, var hele hendes liv og kvindelighed oppe til revision. Hun ville gerne have talt med en præst om det hele - men til hendes store ærgrelse var tilbuddet næsten usynligt

”Idet man hører ordene ’du har kræft,’ bliver man konfronteret med både livet og døden. Og jeg følte ikke, at jeg havde nået at sætte aftryk på tilværelsen. Havde jeg overhovedet levet?”

Pia Haakonsen havde som 27-årig sat jobbet som sygeplejerske på standby og nået at læse halvandet år på teologistudiet, da hun fik den frygtelige nyhed. Hun havde fået livmoderhalskræft.

Til at begynde med forsøgte hun at holde illusionen om et perfekt liv kørende, så der gik tre uger, inden hun gav op, brød sammen, fortalte sin familie og daværende kæreste om diagnosen og tog orlov fra studiet:

”Meningen med min eksistens syntes skjult. Jeg mistede lysten til livet og fik en depression. Jeg følte, at jeg som individ blev stillet over for livets store spørgsmål om liv, død og mening, og jeg forstod ikke, hvorfor det lige var mig, der blev ramt af sygdom,” fortæller Pia Haakonsen.

Som kræftpatient begyndte hun langsomt at forholde sig til risikoen for at dø, og hun brugte meget tid på at spekulere over, hvad døden ville betyde for hende. Samtidig blev hun hurtigt konfronteret med sin kvindelighed, da hun ved en operation skulle have fjernet dele af sit un-

derliv. Spørgsmålene hobede sig op i hendes hoved: Er jeg noget værd som kvinde, hvis de anbefaler, at min livmoder og æggestokke skal fjernes? Hvem vil have mig, hvis jeg er gold? Hvad bliver så min plads i verden?

Skældte ud på Gud

”Det var en stor krise for mig at skulle igennem, og der var mange ting, jeg skulle tage stilling til. Jeg ville gerne have snakket med en præst om nogle af de ting. Jeg er ikke troende til daglig, men alligevel skældte jeg i begyndelsen af sygdomsforløbet meget ud på Gud. Han var den eneste, jeg kunne skælde ud på. Det er et paradoks, men det er en af de ting, der gør os så frygteligt menneskelige. Det er på en og samme tid skørt og fantastisk, men jeg tror, det er det, som holder os kørende. Jeg gjorde det for at distancere mig fra sygdommen og lægge det over på en andens skuldre. Samtidig havde jeg brug for at tale om vores oprindelse som mennesker, hvad der har dannet os, og hvorfor vi tænker og reagerer, som vi gør,” fortæller Pia Haakonsen.

Men hun blev ikke præsenteret for muligheden for at tale med en præst. På hendes sengeafdeling troede de fleste, at præsten kun var en, man henvendte sig til, når der var et barn, som skulle døbes, hvis nogen skulle vies, eller hvis en dybt religiøs person var hårdt ramt:

”Præstefunktionen virkede meget akutpræget, og der var ikke nogen, som overvejede at bruge præsten som åndelig vejleder.”

Tænker du på selvmord?

Pia Haakonsen forsøgte at give udtryk for, at hun havde brug for nogen at tale med om sin eksistentielle frustration og om alle de nye tanker om livet og døden. Sundhedspersonalet henvi-

ste hende til dygtige psykologer, som hun gik hos. Men der var stadig aspekter af hendes fortvivlelse, som forblev uforløst:

”Når jeg talte med psykologerne om døden, blev samtalen ofte drejet ind på tanker om selvmord og selvdestruktiv adfærd. Jeg har aldrig overvejet at begå selvmord. Jeg tænker, at en præst ville have grebet det an på en anden måde, måske ved at tale om døden som en modpol til livet, om hvad livet er, og hvorfor solen står op igen og igen,” siger Pia Haakonsen og tilføjer:

”En præst skal sætte sig i ens sted, så der ville nok ikke have været de samme patient-behandler roller. Jeg havde mest brug for hjælp til at finde fodfæste, ro og tryghed i min ellers vaklende eksistens.”

Vil være med til at sætte fokus på det religiøse

I dag, et par år senere, er Pia Haakonsen udskrevet, men hun bliver holdt øje med og får taget prøver med jævne mellemrum. Teologistudiet har hun lagt på hylden i et stykke tid for at vende tilbage til hospitalet som sygeplejerske - og måske være med til at sætte fokus på det behov, hun selv oplevede under sin sygdom:

”Jeg arbejder på en akutafdeling, og vi er flere, som arbejder ud fra en plan om at optimere vores palliationsteam (forebyggelse og lindring af livstruende sygdom, red.) til sengeafdelingerne. Her må præsterne også gerne være mere synlige. Jeg har talt med mange andre, som også efterlyser et større fokus på det religiøse og metafysiske ude på afdelingerne,” fortæller Pia Haakonsen og afslutter:

”Jeg tror virkelig, at synlighedsførelsen af præsterne, kirken og hele den instans på hospitalerne vil hjælpe og gavne mange patienter.”

”Jeg er ikke troende til daglig, men alligevel skældte jeg i begyndelsen af sygdomsforløbet meget ud på Gud. Han var den eneste, jeg kunne skælde ud på. Det er et paradoks, men det er en af de ting, der gør os så frygteligt menneskelige.”

Af Inge Haandsbæk Jensen. Foto: Les Kaner

"På psykiatrisk hospital møder jeg gang på gang mennesker, som føler sig forladt af Gud. Og andre, der ikke lægger skjul på, at det eneste, der holder dem tilbage fra at begå selvmord, er, at livet er en gave fra Gud, de ikke må returnere.

Ok, det er måske at sætte tingene lidt på spidsen, men der befinder de sig jo tit på en psykiatrisk afdeling. Derfor har vi brug for bibler. Til den enkelte at søge trøst i og som udgangspunkt for samtaler om det håb, der lever på trods af alt. Tak, om I vil tænke på os."

PRÆST LOTTE JENSEN, PSYKIATRISK HOSPITAL I VIBORG

"Da jeg blev hospitalspræst, fandt jeg på hospitalet bibler og salmebøger, som var over 25 år gamle. Deres udseende og udtryk var hverken særlig indbydende eller tidsvarende. Jeg oplever dette som en hindring for patienternes lyst til at læse i Bibelen eller åbne salmebogen. Der er større og større efterspørgsel på nyt materiale på flere afdelinger og ikke mindst fra vores nye akutafdeling med tilhørende morsrum. Hospitalet har en stram økonomi med nypålagte spareplaner, og det er en stor udgift for sognet, hvor jeg er sognepræst. Derfor håber jeg inderligt, at Bibelselskabets projekt lykkes, så landets hospitaler igen kan tilbyde tidsvarende materialer, som kan hjælpe de indlagte patienter og deres pårørende med at sætte ord på deres tro og derved give dem trøst og håb i en svær situation."

SOGNE- OG SYGEHUSPRÆST
JOAN MØLLER MOLBO
REGIONSHOSPITALET RANDERS

PRÆSTERNE: VI MANGLER BIBLER

"Bibelen og den danske salmebog rummer velprøvede fortællinger, salmer og bønner, som mange mennesker også i dagens Danmark finder yderst hjælpsomme, når de skal finde sig selv ved livets kanter. Den største lykke, der kalder på en højsang, og den dybeste sorg, der vækker stærk protest, finder udtryk i bibel og salmebog. Derfor spørger mange mennesker som patienter og pårørende hospitalspræster om at hjælpe dem med at finde bibeltekster, salmer og bønner, som kan kaste lys over deres liv lige her og nu.

Som hospitalspræster har vi – på grund af vores yderst begrænsede adgang til folkekirkens kirkeskattemidler, der er øremærkede til aktiviteter i sognene – ikke mulighed for at gøre det mest nærliggende: forære mennesker bibler, bibeldele og salmebøger. De fleste hospitaler har heller ikke patientbiblioteker eller andre muligheder for at tilbyde læsestof – selvom det faktisk ligger i forlængelse af den åndelige eksistentielle omsorg, der hører med til et nutidigt sundhedsvæsens fastlagte praksis.

Der er derfor grund til at anbefale Bibelselskabets initiativ på det varmeste. Det vil hjælpe hospitalspræster og sundhedsansatte til at hjælpe mennesker, der er ude af sig selv og har brug for bistand til at finde sig selv gennem udtryksformer, der er centrale i et samfund med rødder i kristendommen. Jeg vil som hospitalspræst med 19 års erfaring bag mig gerne understrege, at interessen for den form for udtryk er meget stor – også hos mennesker, der ikke nødvendigvis er flittige kirkegængere eller medlem af en kristen kirke."

PRÆST TOM ANDERSEN KJÆR, HERLEV HOSPITAL

"Opholdet på hospice betyder for nogle patienter aflastning. De blomstrer op og kommer hjem igen efter nogle uger. Det hænder, at de tager Bibelen med hjem. For andre kan Bibelen være en inspiration og trøst i den sidste tid."

HOSPICEPRÆST
ANNETTE BRØNNUM NYSTRUP
SANKT LUKAS HOSPICE

 Bibelselskabet

Gule ærter med et twist

"Tag hvede, byg, bønner, linser, hirse og spelt, hæld det i samme fad, og bag brød af det. I de 390 dage, du ligger på siden, skal du leve af det. Maden, du spiser, skal være afvejet, tyve sekel om dagen; det er, hvad du må spise daglig."

Det Gamle Testamente,
Ezekiels Bog,
Kapitel 4,9-11

Connies køkken

Af Connie Terndrup

Efterårets søbemad

Der tales meget om mad i bibelen. Der er mange beskrivelser af urter og kornsorter, tilberedning af kød og forbudte frugter. Vore forfædre havde et nært forhold til jorden og dens afgrøder, og forskellige religioner har hver deres ophøjede spise og sædvaner forbundet med middagsbordet.

På dagens middagsbord vil jeg servere Gule ærter med et twist.

Jeg skifter de gule ærter ud med røde linser, som koges og pureres.

Middag til 4 personer

Linser

200 gram røde linser
1 fed hvidløg
1 spsk. Tahin
1 spsk. spidskommen
2 spsk. soya
1 kvist frisk basiikum
3 spsk. citronsaft
1 dl græsk yoghurt
50 gram soltørrede tomater
Groft salt og friskkværnet peber

Kog linser til de er møre – ca ½ time. Sigt vandet fra og lad dem kole lidt af inden de blendes med alle ingredienserne. Tilsæt eventuelt olie og kogevandet fra kødet.

Svinebryst

1 kg Svinebryst, kogestykke
1 stk. suppevisk eller "bouquet garni" af sammenbundne blade af porre, persille og timian.

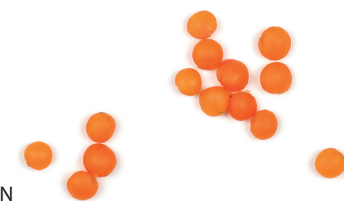
Dæk kødet med saltet vand i en gryde, bring det i kog og skum.

Tilsæt din bouquet garni og lad svinebrystet koge for svag varme i en lille time. Skær kødet i 4 lige store dele og sæt i ovnen ved 225 grader i ca 1/2 time. Lad kødet få en lettere karamelliseret overflade, før det serveres.

Anret linsepureen så den fylder hele tallerkenen og er ca 1 cm høj. Læg kødet i midten af tallerkenen og afslut med en håndfuld brødkarse på toppen af kødet. Servér eventuelt med brød som beskrevet i bibelcitateret.

Dessert

Da hovedretten kan være meget mættende, anbefaler jeg en god kop kaffe og et lækkert stykke chokolade til dessert. Velbekomme!

SYDSUDAN

Etniske konflikter sender bibeloversættere på flugt

DELSTATEN WESTERN EQUATORIA STATE i Sydsudan har været ramt af etniske uroligheder. I juli måned gik det ud over Zande-befolkningen i byen Yambio, hvor oversættere arbejdede på en bibeloversættelse til Zande. "Folk er flygtet fra byen og lever i vildniset til trods for, at regntiden har sat ind," fortæller generalsekretær for Sydsudans bibelselskab, Edward Kajivora, der har været i kontakt med lederen for oversættelsesarbejdet. Lederen befinder sig uden for byen og har endnu ikke haft mulighed for at vende tilbage til arbejdet.

Zande tales af 350.000 mennesker i Sydsudan, og Bibelen efterspørges af landets befolkning som aldrig før.

VANUATU

Bibeloversættelse overlevede orkanen

BIBELOVERSÆTTER COLLINETTE SIBA var en af de mange tusinder, der mistede sit hjem og sine ejendele i orkanen Pam, som ramte ønationen Vanuatu i Stillehavet tidligere på året. Men to ting overlevede: Familiens bibel og den bibeloversættelse, som Collinette har arbejdet på de sidste 19 år.

Siden hun påbegyndte oversættelsen af Det Nye Testamente i 1979, har hun flere gange måttet starte forfra, da dele af arbejdet er gået tabt i tidligere orkaner. Men Collinette er endelig ved at være i mål.

Hun håber at være færdig med oversættelsen til næste år.

CAMEROUN

Forbipasserende betragter et af de tre steder i Maroua, der er blevet ramt af selvmordsbombere.

Bibelselskab udpeget som terrormål

FRYGTEHERSKER blandt befolkningen i Camerouns nordlige region, hvor Boko Haram er begyndt at bruge unge piger som selvmordsbombere. Alene på en måned har tre angreb fundet sted i byen Maroua, hvor gaderne nu ligger øde. Myndighederne har advaret det lokale bibelselskab om, at Bibelhuset i byen står på terrorgrupens liste over kommende mål.

BIBEL ER MED TIL AT UDVIKLE FORSKNING I SPROG- TEKNOLOGI

Læs mere på bibelselskabet.dk

LEDER

Vær ikke bekymrede

Af Birgitte Stoklund Larsen, generalsekretær i Bibelselskabet

EN TIDLIG MORGEN først i september blev en soyuz-raket skudt afsted fra en rumbase i Kasakhstan. Ombord var en dansker, der ud over en hvæssesten fra vikingetiden og fotos af sin nærmeste familie havde medbragt et eksemplar af Søren Kierkegaards taler om "Liljen på Marken og Fuglen under Himlen". Her reflekterer den danske filosof og teolog over ordene fra Bjergprædiken om ikke at gøre sig bekymringer:

"Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen."

Blot få sekunder efter affyringen var soyuz-raketen en lille lysende plet på den blå himmel, og ikke længe efter var den helt ude af synsfeltet. Selv om der formentlig er nok at bekymre sig om på en rumstation, så er det for de fleste en fjern bekymring. Anderledes er det med de mennesker, der langsomt men sikkert har bevæget sig ind i vores opmærksomhedsfelt.

MÆND, KVINDER OG BØRN, der stiger af færgen i Rødby og begynder deres vandring op gennem landet på vej til Sverige. Fotos af desperate fædre, der bærer deres børn i land efter farefuld sejlads. En lille dreng med rød bluse i vandkanten på en strand i Tyrkiet. Tal får krop, ansigter får navne. Vi får beretninger om flugt, om død, krig og ødelæggelse.

"Tal får krop, ansigter får navne. Vi får beretninger om flugt, om død, krig og ødelæggelse."

BEKYMRINGER følger langt fra altid faktiske trusler og reelle risici. Antallet af indbrud falder, og bekymringen stiger; aldrig har vi købt forsikringer og overvågningsudstyr som nu. Flere sygdomme kan helbredes, men nye muligheder for viden om sygdom og behandlingsmuligheder går hånd i hånd med nye bekymringer og nye forsøg på at sikre og forsikre sig.

PARADOKSALT NOK falder bekymringerne langt fra i samme takt som problemerne. Tværtimod synes bekymringerne at tage til. Der er ikke noget galt med at bekymre sig. At bekymre sig er et menneskeligt privilegium. Hvem kan ikke forstå den mor eller far, der bekymrer sig for, om deres børn er sunde og raske og i sikkerhed, og om de må gå sultne i seng? I bekymringen ligger omsorg og handlen, hjælp og medfølelse. En fordring om, at du skal, hvis du kan. Der er brug for, at mennesker handler ud af bekymring for andre. Verden ville være et skrækkeligt sted, hvis ikke mennesker faktisk så ud over egen næsetip og viste omsorg for andre.

VÆR IKKE BEKYMREDE! Med nyhedsstrømmens billeder kørende i baghovedet kan det lyde som den rene og skære kynisme. Som en opfordring til ligegyldighed. Det er det ikke. Det er en forsikring af den slags, man ikke skal betale for. En forsikring om, at vi som mennesker er i større hænder end vore egne. Det er ord, der giver håb, letter hjertet og løfter sindet, selv der hvor det kan være allertungest. Ikke bare i rummet, men også på vandringen og i hospitalssengen.

FIND FEM FEJL FIND FEM FEJL I DENNE TEKST FRA JOHANNESVANGELIET

DEN SVÆRE; JOH 1,1-14

v1 I starten var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. v2 Han var i begyndelsen hos Gud. v3 Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er. v4 I ham var liv, og livet var menneskers lys. v5 Og lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke. v6 Der kom en mand, udsendt af Gud, hans navn var Johannes. v7 Han kom for at aflægge vidnesbyrd, han skulle vidne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. v8 Selv var han ikke lyset, men han skulle vidne om lyset. v9 Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske, var ved at komme til verden. v10 Han var i verden, og verden var blevet til ved ham, og verden kendte ham godt. v11 Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. v12 Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds venner, dem, der tror på hans navn; v13 de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud. v14 Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og visdom.

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____
- 4 _____
- 5 _____

BIBELSUDOKU

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1				△		⚓		🕯	
2	○			⚓	✝		🗝		
3		✝			≡		★		⚓
4				✝			≡	⚓	
5		⚓	★	🕯	△	≡	⚓	✝	
6		≡	⚓			★			
7	⚓		✝		🗝			○	
8			🗝		🕯	✝			⚓
9		○		≡		⚓			

BIBELQUIZ

VINDERE

De fem vindere af sidste quiz er:

- Anna Marie Pedersen, Videbæk
- Anne-Grete Mortensen, Tjele
- Christian Weinreich, Aakirkeby
- Jette Krastins, Herlev
- Viggo Jørgensen, Daugård

Ⓢ Konjunktivet Lukas
 Ⓢ Jædes (han) kom nærmere og så byen
 Ⓢ Tidlige fjender skal beståen vidt op om dag
 Ⓢ var ikke kun ind på tempelpladsen
 Ⓢ I har gjort det til en overkule

BIBELSUDOKU

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1	⚓	○	△	≡	✝	🗝	🕯	★	⚓
2	⚓	✝	⚓	✝	○	⚓	≡	🗝	✝
3	✝								
4	○	△	⚓	✝	🕯	✝	⚓	○	
5	★	🗝	⚓	○	△	⚓	✝	⚓	
6	⚓	⚓	✝	⚓	✝	○	★	○	△
7	✝	✝	✝	✝	✝	✝	✝	✝	✝
8	≡	⚓	⚓	○	★	⚓	✝	✝	✝
9	△	⚓	○	🗝	✝	⚓	✝	⚓	✝

✝ ⚓ 🕯 🗝 ○ 🕯 ★ ≡ △

SVAR

Svar på tidligere quiz:
 Lukas
 han
 byen
 fjender
 tempelpladsen
 røverkule

SEND IND OG VIND

Send svaret til:
 bibelquiz@bibelselskabet.dk
 og deltag i konkurrencen om fem gavekort à 300 kr. til Bibelselskabets boghandel. Præmien udtrækkes: 15. november 2015. Vinderne får direkte besked, og navnene offentliggøres i Bibelselskabets nyhedsbrev.

Projektchef Rebeca Alfaro (i midten) står i spidsen for de frivillige. FOTOS: De Forenede Bibelselskaber

NICARAGUA:

Tusind tak for omsorgen

Danske givere har igennem flere år støttet kræftramte børn i Nicaragua med blandt andet bibles. Det har givet mange børn et nyt liv

Af Synne Garff

På mine rejser rundt i verden møder jeg fra tid til anden Gerd Persson fra De Forenede Bibelselskaber, der har ansvar for en vifte af projekter i Mellem- og Sydamerika. Hun besøger jævnligt de kræftramte børn på hospitalet La Mascota i hovedstaden Managua i Nicaragua. Hun får et særligt mildt og taknemmeligt blik, når vi taler om børnene:

”Det er et fantastisk projekt med frivillige og dedikerede medarbejdere fra Bibelselskabet i Nicaragua. Projektchefen Rebeca Alfaro har gjort et storslået stykke arbejde de sidste seks år.”

Kræftbehandling i Nicaragua er gratis, men transporten til landets eneste hospital for kræftramte børn koster penge. La Mascota-hospitalet kan være en dagsrejse væk for mange familier. Fik de ikke hjælp til transportudgifterne, sund mad, bibles og omsorg, ville behandlingen være umulig at gennemføre.

Kræftlægen er begejstret

Chefonkolog Dr. Luis Fulgencio-Baez fra La Mascota har tidligere givet udtryk for, at Bibelselskabets projekt hvert år redder adskillige børns liv:

”Den sunde mad og transporthjælpen er godt,” forklarer han, ”men den største og vigtigste hjælp, Bibelselskabet yder, er den åndelige støtte til de syge børn og deres familier.” Og kræftlægen er ikke den eneste, der er begejstret. En del af hospitalets personale tager da også del i bibelstudier og bønslivet.

Bibelselskabet har vendt udviklingen

En væsentlig udfordring omkring kræftbehandling af børn i Nicaragua er nemlig, at familierne dropper behandlingen undervejs. De magter ikke de lange rejser til hospitalet, familierne går i stykker, og forældrene opgiver håbet om helbredelse for deres barn.

Bibelen giver håb

De frivillige besøgsvenner kommer fra lokale kirker. Gennem bibelselskabets projekt bliver de uddannet til at arbejde med alvorligt syge børn og deres familier. Besøgsvennerne kommer på kræftafdelingen tre gange om ugen, snakker med familierne og giver børnebibles og tegnehæfter til børnene.

Selv om det lykkes at give børnene den bedste behandling, så er det desværre ikke alle børn, der overlever behandlingen. I de tilfælde sørger Bibelselskabet for en kiste, så barnet kan få en værdig begravelse. Projektchefen Rebeca Alfaro sørger også for at besøge de efterladte. Flere forældre har givet udtryk for stor taknemmelighed over omsorgen, der strækker sig ud over sygdomsforløbet og døden.

NICARAGUA: Det virker

Når kræftramte børn behandles på La Mascota Hospitalet i Nicaraguas hovedstad, Managua, står frivillige fra det lokale bibelselskab klar med bibler, nærvær, omsorg og støtte

MÁXIMA FANDT TRØST I BIBELEN UNDER SØNNENS SYGDOM

Sammen med sin søn, Moisés, rejser Máxima hver måned 225 km fra hjemmet i Nicaragua til La Mascota Hospitalet. Der modtager Moisés kemobehandling, efter lægerne i marts måned fandt ud af, at han havde leukæmi. Máxima fortæller om den første gang, hun kom på La Mascota med sin søn:

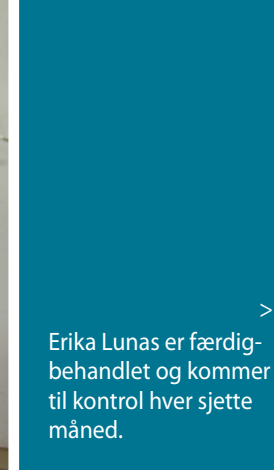
"Vi ankom til La Mascota Hospitalet efter at have været indlagt på det lokale hospital, trætte og uden meget søvn, kun med det tøj, vi havde på, og uden nogen idé om, hvad min søn fejlede. Han havde klaget over ondt i kroppen og græd uafbrudt. Efter lægerne havde testet ham, fortalte de mig, at han havde leukæmi, og at han måtte blive på hospitalet."

På hospitalet fandt Máxima trøst hos frivillige fra bibelselskab: "Mens jeg ventede på, at min søn kunne blive overført til en stue, kom en frivillig hen til mig og spurgte, om de måtte bede for min søn og mig. Og det var sådan, jeg lærte om Bibelselskabets arbejde på hospitalet."

Máxima fik også en bibel, som hun har læst i under sønnens sygdomsforløb. Hun er dybt taknemmelig for den omsorg, hun har mødt på hospitalet og glæder sig over, at Moisés nu er i bedring og snart kan vende hjem.

7-årige Moisés Gutierrez har det bedre nu efter en barsk kemokur og kan snart vende hjem til sin familie.

Erika Lunas er færdigbehandlet og kommer til kontrol hver sjette måned.

Medarbejdere på La Mascota Hospitalet studerer Bibelen i fællesskab.

José er 2 år gammel og ramt af kræft. Hans far er dybt taknemmelig for den omsorg, han har mødt hos Bibelselskabets medarbejdere i forbindelse med sønnens sygdom.

Steven Acuna er i bedring. Han har afsluttet kemobehandlingen og er hjemme nu.

Bibelselskabet arrangerer også underholdning, så børnene kan få de mørke tanker sendt på flugt.

FÅ HÅBET TIL AT GRO HOS KRÆFTRAMTE BØRN

HJÆLP MED:

- TRANSPORT TIL HOSPITALET
- SUND KOST
- BESØGSVENNER
- BØRNEBIBLER

GIRO: 9 00 04 88

MÆRKET 'KRÆFTRAMTE BØRN'

HJÆLP MED BIBLER OG BIBELSK MATERIALE TIL HOSPITALER I DANMARK OG NICARAGUA

FOTO: Les Kaner

Han vil tørre hver tåre af deres øjne, og døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig, ej heller pine skal være mere. Thi det, der var før, er forsvundet. Og han, der sidder på tronen, sagde: »Se, jeg gør alting nyt!«

JOHANNES' ÅBENBARING
KAPITEL 21, VERS 4-5

Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød, han lader mig ligge i grønne enge, han leder mig til det stille vand. Han giver mig kraft på ny, han leder mig ad rette stier for sit navns skyld. Selv om jeg går i mørkets dal, frygter jeg intet ondt, for du er hos mig, din stok og din stav er min trøst.

SALME 23, VERS 1-4

FOTO: De Forenede Bibelselskaber

Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger; hvis ikke, ville jeg så have sagt, at jeg går bort for at gøre en plads rede for jer?

JOHANNES-EVANGELIET
KAPITEL 14, VERS 1-2

SÅDAN KAN DU NEMT STØTTE:

GIRO: 9 00 04 88 **BANK:** 3001 – 9 00 04 88

mærket 'hospitaller i Danmark' eller 'kræftramte børn'

HJEMMESIDE: www.bibelselskabet.dk

NB! Overskydende midler vil gå til bibler, hvor behovet er størst.